

Andlát

23. desember:

Helene Poulsen, Sandvík, 75 ára gomul. Hon var ættad av Hellunum og giftist til Sandvíkar við Niels Jóhannes Poulsen. Tey áttu tvær døtrar. Sanna er gift á Sandi, og Marjun er gift á Argjum.

24. desember:

Jens Marius Nielsen, Sandvík, 72 ára gamal. Hann var sonur til Jóhannu Cathrinu og Mikkiál Nielsen. Tey áttu fyra børn: Jóhann, føddur í 1919 og deyður í 1984, var elstur. Hann var prestur og fólka-tingsmaður. Jørgin, føddur í 1920, býr í Sandvík. Jens Marius var føddur í 1922, og Margit, sum er fødd í 1925, býr í Klaksvík, har hon var gift við Steingrím Joensen.

Jens Marius, sum var ógiftur, var til skips sum ungur. Seinni tók hann handlin eftir fadrin, og hann handlaði til fyrri einum tveim: am árum síðani, tá hann noyddist at gevast, tá hann misti sjónina.

Jens Marius tók lut í bygðalivinum, og hann røkti tað, sum hoyrði til ognarhúsið.

28. desember:

Poul Johannes Eliassen, Porkeri, 87 ára gamal. Hann var ættaður úr Fuglafirði, sonur Poul og Jóhannu Eliassen. Tey áttu átta børn, seks gentur og tveir dreingir. Poul Johannes var føddur 15. juli 1907. Hann giftist 18. januar 1932 við Kristiannu, fødd Vilhelmsen, og ættað við Geil í Porkeri, har tey búsettust.

Tey fingu fyra børn: Poula, fødd 1932 og gift Midjord í Hovi, Judith, fødd 1933 og gift Mortensen í Porkeri, John, føddur í 1935 og giftur í Havni og Selona, fødd 1938 og gift Jacobsen í Havni.

Poul Johannes var nógva av livinum á sjónum, m.a. var hann nógvi í Íslandi, har hann í fimtiárunum arbeiddi á landi í Grindavík um váramar og um summar var við trolara. Eisini var hann eitt skifti við týskum trolara.

Tá hann var heima fleyt hann í opnum báti, tá veður var til tað. Hann røði nógvi út m.a. saman við versoninum, Ósbjørn Mortensen. Hann doyði í 1988.

Eftir at hann legðist uppi, arbeiddi Poul Johannes eitt skifti hjá landsverkfæðinginum har suðuri.

Jóannes Hammer, Eiði, Jóannes á Forðunum, 84 ára gamal. Hann var sonur til Andreas Hammer, ættaður av Toftum, og Katrinu, fødd Poulsen, úr Djónastovu á Eiði. Tey búsettust á Eiði og fingu trý børn, men hon doyði skjótt av tuberkulum, og seinni giftist Andreas uppafur í Fuglafirði og búsettist har.

Jóannes, sum var elstur av børnunum, var átta ára gamal, tá mamman doyði. Hann vaks upp hjá Marius og Sigu á Forðunum á Eiði. Jóannes giftist í 1936 við Gudrun, dóttir Víka Andreu og Hanus í Páls-húsi á Eiði. Gudrun doyði í 1986.

Tey fingu fyra børn: Katrin, sum er fødd í 1937, býr á Eiði. Hon er gift við Eivindi Ellingsgaard. Hanus, sum er føddur í 1939, býr á Eiði. Hann er giftur við Rannvu, sum er ættað úr Funningi. Andrea, sum er fødd í 1946, býr í Fuglafirði. Hon er gift við Theodor Lervig úr Lørvík. Annfinn var føddur í 1949. Hann druknaði á Vágfirði í 1982.

Jóannes fór ungur til skips. Fyrstu árin sigldi hann við mammubeiggjanum, Jóhan í Djónastovu, sum fæddi Suðuroynna. Seinni var hann m.a. við Austerlitz, sum Bartal á Strøndum fæddi. Hann var eisini við norskum bátum, áðrenn hann legðist uppi í sektiárunum. So leingi sum heilsan var til tað, arbeiddi Jóannes á flakavirk-inum Norðis.

Hanna Jacobsen, Tórshavn, 88 ára gomul. Hon var dóttir Marin og Meinhard Jacobsen í Havni. Marin var úr Elduvík, men mamman doyði, tá hon var tvey ára gomul, og Marin vaks upp úti á Reyni hjá mammubeiggjanum, Klæmint Jacobsen.

Tey áttu seks børn. Hin navnfami Jørgen Frantz, føddur 1900 og deyður 1938, Anna Cathrina, fødd 1902, ógift, býr á Lágargarði, Franziska, fødd 1904 og deyð í 1994, Hanna, fødd í 1906, Klæmint, føddur í 1908, var sjónmaður og býði í Onglandi. Hann doyði í 1986. Yngst er Helena Maria ella Hella, sum er gift við Dánjal Paula í Búðini á Velbastað. Hon er fødd í 1910.

Hanna fór ung til Danmarkar. Hóast nógvi plágð av tuberkulum eydnaðist tað henni í 1938 at verða liðug

at læra til sjúkrasystir. Hon arbeiddi á Boserup sanatorinum, og frá 1940 var hon á Avnstrup sanatorinum á Suðurlandi. Har var hon, til hon fór frá vegna aldur. Seinnu árin var hon fyrstodukvinna. Hon flutti heim til Føroya og býði saman við hinum ógiftu systurinum í barndómsheiminum í Grím Kambansgøtu.

31. desember:

Dánjal Nielsen, Vatnsøyrum, 81 ára gamal. Hann var sonur til Jacobinu og Martin Nielsen, vanligu nevndur Stóri Martin. Hann var sonur Zacharias Nielsen, sýslumannin í Sandavági og Jacobina var dóttir Hanus bónda á Biskupsstað í Klaksvík.

Stóri Martin var bakari í Sörvági, og tey bæði vóru fyrstu fólkin, sum fluttu oman í Vatnsøyr. Tað var í 1921. Tey fingu sjei børn: Zacharias, Hans, Jenny og Olga býði í Klaksvík, Dánjal og William býði í Vatnsøyrum og Karl doyði longu fyrri kríggj.

Dánjal var átta ára gamal, tá tey fluttu í Vatnsøyr. Hann fór heilt ungur til Klaksvíkar at læra til skipstimbirara, og tá hann í 1938 giftist við Doru, búsettust tey á Gørðum í Klaksvík. Dora, sum er fødd í 1911, er dóttir Kristionnu og Jóannes Johanesen, vanligu róptur Leirvíks Jóannes.

Undir kríggnum býði tey á Skála, har Dánjal var arbeidsformaður og kavari á skipasmiðjuni. Tá kríggj var liðugt fluttu tey vestur í Vatnsøyr. Bretska her-setingavalindið tók bygðina undir kríggnum. Fólkið noyddist at flyta burtur, og tá bretarnir fóru, hevði verið útdeytt, um ikki Dánjal og aðrir vatnsøyrar menn fluttu vestur aftur.

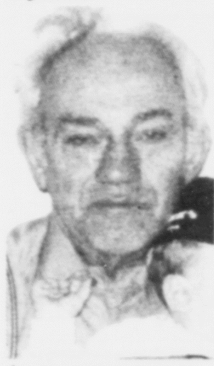
Dánjal innrættaði verkstað í kjallaranum í salinum Kedron í Sörvági. Hann hevði fólki í arbeiði og fekt við skipsumvælingar, og so kavaði hann nógva staðni kring landið, har lendingar vórðu gjørdar. Seinnapartin í fimtiárunum bygdi hann verkstað í Vatnsøyrum og í sektiárunum, tá versonin hevði yvirtikið verkstaðin, keypti hann bygningin, sum studentaskúlin í VBV hevði brúkt til fysikkstovu og íbúð hjá Nygaard. Dánjal tók sjálvur bygningin niður og setti hann upp aftur í Vatnsøyrum, har hann

brúkti hann at smíða bátar í.

Dánjal stóð fyrri arbeiðnum, tá Zarepta varð bygt miðskeiðis í sektiárunum.

Dora og Dánjal fingu fyra børn: Kirsten, fødd í 1939, er gift við Hans El-mari Poulsen, ættaður úr Ljósáum, Karl Johan, føddur í 1942, er giftur við Lydiu, ættað úr Keyppmannahavn, Jórur, fødd 1945, er gift við Finni Lómstein, ættaður úr Gøtu, og Marjun, fødd í 1947, er gift við Charles Friðberg, ættaður úr Fuglafirði. Tey bæði fyrr nevndu börnini búgva í Vatnsøyrum, og tey bæði seinnu í Havni.

1. januar:

Óli Svann Kjærback, Nykøbing Falster, 77 ár. Hann var sonur til Margrethu, sum var ættað úr Sörvági, og Óla Kjærback, vanligu nevndur Óli hjá Sínu í Sumba. Óli Svann giftist í 1950 við Aslu, fødd Kjærbo og ættað úr Gømlustovu í Sumba.

Tey fingu átta børn: Óluva, fødd í 1949, býr í Nykøbing Falster, Jórur, fødd í 1950, býr í Havni, Hervør, fødd í 1954, býr á Lølandi, Tóralvur, føddur í 1956, býr í Noreg, Fritleif, føddur í 1959, býr í Havni, Gudrun, fødd í 1962, býr í Helsingør, Jens Arne, føddur í 1964, býr á Bornholm, og Jóan Petur, føddur í 1966, býr í Marstal.

Asla og Óli Svann býðu eina tíð á Tvøroyri, men nógvu tey seinnu árin býðu tey í Vági. Tá tey í fjør fluttu niður var tað ikki við alla, men bara fyrri at vera saman við børnunum har niðri eitt skifti. Óla Svann hevði ætlanir um at koma heim aftur seint í vár og rógva út sum hann plagdi við bátinum, sum er í Vági.

Óli Svann greiddi fyrri nakað síðani frá sínum langa lívi á sjónum. Hann

upplivdi ikki minni enn triggjar ferðir at skipið var tikið undan honum og teimum, sum hann var saman við. M.a. var hann við Polarbjørnini, tá hon var skotin niður í 1942. Tá ferðini hevur Niels Juel Arge greitt frá í Stríðsárunum, bind 4.

Teir høvdu verið á Norðurlandinum og keypt fisk, fóru eystaru leiðina niður, og vóru staddir millum 170 og 180 fjórðingar norðanfyri Føroyar og gott 100 fjórðingar eystur úr Íslandi, tá ein týskur flugvari leyp á teir 9. juli um kvöldið. Skipið var so meint rakt, og teir noyddust at fara í bjargingaráttin, sum var eitt lítið seksmannafar. Týska fløgarið legði eisini eftir seksmannafarinum, men teir átta mennir komu undan álopinum.

Einki annað var at gera enn at seta seg at toga í árarnar, okkundið høvdu teir segli uppi, og tá teir høvdu røð og siglt í 53 timar komu teir inn í Kallin. Vatnaggein var mest sum tómr, teir høvdu bara fingið eina ferð upp í munnin í part, og tí lögdu teir seg at drekka, áðrenn teir røðu longur. Fólki á Trøllanesi sóu teir, fóru oman og fingu teir til hús. Seinni kom motorbáturin Immanuel norður eftir teimum og stímaði teir til Havnar við seksmannafarinum hangandi aftur.

2. januar:

Margrethe Lindenskov Samuelsen, Fuglafirði, 81 ára gomul. Hon var yngsta barnið hjá Beate og Andreas Samuelsen, sambandsmaðurin, sum var sýslumaður í Fuglafirði og politikkari. Hann var m.a. fyrsti lögmaður í Føroyum eftir at heimastýrisskipanin var komin í gildi í 1948.

Samuelsen hjúni áttu fyra børn. Steingrím, sum var sýslumaður í Fuglafirði, var føddur í 1904. Hann doyði í 1951. Trygvi Samuelsen var føddur í 1907 og doyði í 1985. Hann var sakførari og uppi í politikki, har hann umboðaði sambandsflokkin í Tórshavn býráð frá 1936 til 1964 og var lögtingsmaður frá 1943 til 1946 og frá 1949 og til 1974.

Georg Lindenskov Samuelsen er føddur í 1910. Hann fylti 85 ár sunnudagin. Hann var blaðstjóri á Dimmaletting í 45 ár.

Margrethe var yngst av teimum fyra systkinum. Hon var fødd í 1913. Sýsluskrivstovan var í

Myndir til andláts-teigin

Nú hava vit í nakrar vikur týsdagar skriva um tey, sum eru farin. Hesin táttur er væl dámdur av lesarunum, og tey, sum varða av teimum, ið eru farin, hava fegin givið upplýsingar.

Ónkur hevur havt á munni, at tað hevði verið upp á sitt pláss at havt myndir av teimum, sum vit skriva um. Tað halda vit sjálvsagt eisini, og tá tað hevur verið møguleiki fyrri, hava vit havt mynd við.

Men vit fara at heita á tey, sum varða av, um at senda okkum myndir. Manna-gongdin er, at vit í týsdagsblaðnum royna at skriva um tey, sum í útvarpinum eru kunngjørd at vera deyð frá fríggjadegnum í vikuni frammanundan og fram til fríggjadagin í síðstu viku.

Um myndin skal koma í blaðið, so skal hon vera okkum í hendi í seinasta lagið við morgunpostinum mánamorgun, ella skal hon latast inn á skrivstovuni tíðliga fyrrapart mánadag. Gerið so væl og skrivi navnini á persóninum aftan fyrri á myndini og skrivi navn og adressu, sum myndin skal sendast aftur til, á pappír, sum tit leggja saman við myndini.

heiminum, og Margrethe kom tíðliga upp í tað arbeiðið. Hon arbeiddi saman við pápanum, beiggjanum og so Valdemari Djurhuus, sum gjørdist sýslumaður, sum gjørdist Margrethe fulltrúi, og tað starvið røkti hon, til hon legði frá sær vegna aldur.

Margrethe var ógift. Í ungdomsárunum var hon á háskúla og hondarbeids-skúla í Danmark, og eftir at hon var komin aftur til Fuglafirðar undirvísti hon í hondarbeiði. Fyrru árin heima við hús og seinni í kveldskúlanum.

Sosialurin – fimm ferðir um vikuna!